

Lydia Oudakker: 'Toverbal - Een persoonlijk verhaal na de diagnose borstkanker'  
Uitgeverij Boekscout, Soest 2017. ISBN 9789402239560 Zie ook: [www.boekscout.nl](http://www.boekscout.nl)  
(Borstkanker/ Verpleegkundigen als patiënt/ Informatief/ Emoties/ Coping/ ED)

### **Soort boek/Ziekte/Stijl:**

Coverttekst: 'In een indringend en persoonlijk verhaal deelt Lydia haar ervaringen na de diagnose borstkanker. Op een natuurlijke manier beschrijft zij haar behandeltraject: de operatie, de radiotherapie en als "kers op de taart" de chemotherapie. Zij belicht haar twijfels over de behandeling, de zoektocht naar balans en verbintenis met mensen om haar heen. Humor wordt afgewisseld door openheid en kwetsbaarheid. In de bijlage heeft zij een positieve en op de toekomst gerichte handreiking toegevoegd. Die is bedoeld als informatie- en inspiratiebron om lotgenoten en betrokkenen op weg te helpen en te steunen.'

### **Over de schrijfster:**

Coverttekst: 'Lydia Oudakker (Rotterdam 1960) startte in 1987 haar loopbaan in de gezondheidszorg. Jarenlang werkte zij als verpleegkundige op de afdeling intensive care- en spoedeisende hulp. Zij volgde cursussen op het gebied van communicatie en persoonlijke ontwikkeling. Hierdoor groeide haar interesse rondom de psychosociale problematiek van patiënten. Op basis van haar ervaringen als patiënt alsmede haar medische kennis als professional, besloot zij dit boek te schrijven.'

**Inzien:** Boekscout.nl: 'Uit het boek: We nemen plaats en krijgen een kopje koffie aangeboden. 'Ik heb twee nieuwe adviseurs meegenomen', zeg ik lachend. Ze verdwijnt om de notities van mijn laatste bezoek erbij te pakken. 'Is het mogelijk om die blonde pruik van laatst nog een keer te passen,' ik laat haar de foto zien. 'Prima!' Diverse modellen in verschillende kleuren worden op de tafel voor mij uitgestald. De reden waarom is minder, maar het passen van die verschillende pruiken is hilarisch! Echt een aanbeveling!

Ondanks dat "blonds more fun" hebben, kies ik voor de veilige weg. Het wordt een kastanjebruin kleurig haarstuk, iets langer dan mijn eigen haar. Mijn moeder en Mandy hebben het geheel kritisch gade geslagen en zijn het met me eens. 'Mooi', zegt de vrouw. 'Van dit model maken we vier varianten, daaruit kun je de leukste kiezen. Waarschijnlijk zijn ze volgende week klaar.'

'Volgende week al', stamel ik geschrokken. De tranen springen in mijn ogen. 'Hier ben ik helemaal nog niet aan toe!', zeg ik snikkend. Zodra de pruik klaar is, had ik mij voorgenomen mijn hoofd kaal te scheren, niet beseffend dat dit zo snel zou zijn... De "pruikenvrouw" stelt mij gerust: 'Je hebt tijd genoeg. Meestal valt het haar pas na de 2e kuur uit. Je moet nog beginnen! Neem de tijd, laat het haar er pas afhaken als je er klaar voor bent.' Opgelucht met een zucht, doe ik de pruik af, zodat ze de maat van mijn hoofd kan meten. 'Kijk nou', wijzend naar het harige hoopje voor me. 'Je zou zweren dat Tommy daar ligt, onze ruigharige cavia van vroeger!' De tranen zijn al snel verdwenen, iedereen schiet in de lach. 'De gelijkenis is inderdaad sprekend', beaamt mijn moeder. Na het doornemen van de laatste formaliteiten, nemen we afscheid. Volgende week volgt de definitieve keuze.'

### **Recensies/Extra:**

<https://www.boekscout.nl/shop2/boek.php?bid=8009>  
<https://www.facebook.com/borstkankerandersbekeken/>